

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 5 september 2008 in
zaak nrs. 08/29673 en 08/29672 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2008, voor zover thans van belang, heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

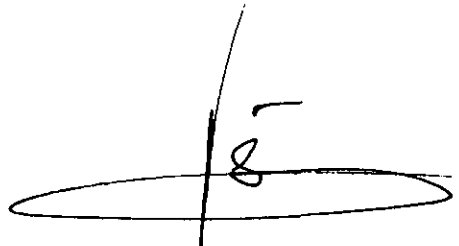
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 oktober 2008

314-574.

Verzonden: 27 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 08/29673 (voorlopige voorziening)
AWB 08/29672 (beroep)

V.nr.:

inzake: geboren op van Iraakse nationaliteit,
verzoeker/eiser (verder verzoeker),
gemachtigde: mr. P.J.P. Dietz de Loos, advocaat te Wassenaar,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A. Hakvoort, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 17 augustus 2008 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 16 augustus 2008 waarbij de aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Bij dit besluit heeft verweerder tevens ambtshalve beslist dat verzoeker niet in aanmerking komt voor verlening van een vergunning tot verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv). Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van verzoeker achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

2. Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 29 augustus 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig M. Al-Hamawandi, als tolk in de Sorani taal.

3. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Verzoeker heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd.

Verzoeker stelt afkomstig te zijn uit Verzoeker werkte daar als in de garage van zijn vader. Tien of twaalf dagen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet kwam een man naar de garage die zei dat hij pech had met zijn auto. Verzoeker ging met hem mee om de auto, die ergens anders geparkeerd stond, te repareren. Met de auto bleek niets aan de hand te zijn. Onder bedreiging van een pistool werd verzoeker gedwongen de auto die gevuld bleek met explosieven naar de garage van zijn vader te rijden en de auto daar tot ontploffing te brengen. Verzoeker reed de auto weg en heeft hem onderweg achtergelaten. Verzoeker rende daarna naar huis. Toen hij zijn ouders had

ingelicht over het gebeurde hebben zij hem naar het huis van een oom gestuurd. Op 13 juni 2008 heeft verzoeker Irak verlaten en is naar Turkije gevlogen. Vandaar is hij over land naar Frankrijk en vervolgens naar Nederland gevlucht.

III. STANDPUNTEN PARTLIJN

1. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

Verzoeker heeft ter staving van zijn asielaanvraag geen reis- of identiteitsdocumenten overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn asielrelaas. Verzoeker heeft verklaard tijdens zijn reis van Irak naar Turkije gebruik te hebben gemaakt van zijn authentieke paspoort. In Turkije heeft hij het paspoort teruggestuurd naar huis. Dit is in strijd met verzoekers eigen verantwoordelijkheid identiteitsdocumenten te overleggen en dient hem te worden aangerekend. Dat verzoeker zijn identiteitskaart en nationaliteitsverklaring thuis heeft achtergelaten kan hem evenzeer worden aangerekend nu hij daarvoor hij geen afdoende verklaring heeft gegeven. Dat verzoeker minderjarig is doet daaraan niet af. Nu niet aannemelijk is gemaakt dat het ontbreken van documenten niet aan verzoeker is toe te rekenen is de oprechtheid van verzoekers asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas. Van verzoekers relaas gaat geen positieve overtuigingskracht uit. Hoewel verzoeker wel aannemelijk heeft gemaakt dat hij de Iraakse nationaliteit bezit, heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat hij afkomstig is uit Verzoeker heeft tijdens het eerste gehoor een aantal elementaire vragen over niet (juist) kunnen beantwoorden terwijl dat wel van hem mag worden verwacht. Tijdens het nader gehoor heeft verzoeker evenmin zijn afkomst uit aannemelijk gemaakt. Verzoekers verklaring dat hij alleen van zijn werk naar huis ging en hooguit met vrienden biljart speelde, is onvoldoende om zijn gebrek aan kennis verschoonbaar te achten. Nu niet wordt geloofd dat verzoeker afkomstig is uit is evenmin geloofwaardig te achten dat hij de door hem gestelde problemen heeft ondervonden of vreest in de toekomst te zullen ondervinden. Voor zover is aangevoerd dat verzoeker niet in staat is om verklaringen af te leggen omdat hij last heeft van hoofdpijn ten gevolge van oogklachten wordt overwogen dat verzoeker zelf tijdens het nader gehoor na bezoek aan de verpleegkundige heeft verklaard wel in staat te zijn verklaringen af te leggen. Uit verzoekers verklaringen blijkt niet van aanknopingspunten op grond waarvan moet worden aangenomen dat verzoeker in de negatieve belangstelling staat van de Iraakse autoriteiten en dat hij daarom te vrezen heeft voor vervolging. Daarbij is van belang dat verzoeker in april 2008 in het bezit is gesteld van een paspoort en zonder problemen Irak heeft kunnen verlaten. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst zal worden onderworpen aan foltering en of aan onmenselijke behandelingen of bestraffingen. De verklaringen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat aannemelijk is dat van verzoeker als gevolg van traumatische ervaringen die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst in redelijkheid niet kan worden verwacht terug te keren naar Irak. Nu niet geloofwaardig is geworden dat verzoeker uit in Centraal Irak afkomstig is, komt verzoeker niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het categoriale beschermingsbeleid dat verweerder voert ten aanzien van personen afkomstig uit Centraal Irak. Verzoeker komt dan ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

Nu verzoeker toerekenbaar geen reis- of identiteitsdocumenten heeft overgelegd en niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit concludeert verweerder dat verzoeker een mogelijk onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst frustreert en komt daarom niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het amv-beleid.

2. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Verzoeker meent dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

Verweerder heeft ten onrechte tegengeworpen dat verzoeker zijn paspoort heeft teruggestuurd naar huis. Verzoeker deed dat uit veiligheidsoverwegingen om te voorkomen dat zijn paspoort onderweg

zou worden afgenomen. Verzoeker heeft uiteindelijk contact met zijn ouders gekregen en heeft zijn nationaliteitsverklaring en identiteitskaart toegezonden gekregen. Uit deze originele documenten blijkt dat verzoeker afkomstig is uit . Verweerder heeft daarnaast ten onrechte geen rekening gehouden met verzoekers minderjarigheid. Verzoeker was er niet van op de hoogte dat hij zijn documenten diende te bewaren. Deze plicht is niet vastgelegd in de wet of een verdrag. Ten onrechte is ongeloofwaardig geacht dat verzoeker afkomstig is uit . Verzoeker heeft de opdracht de bom tot ontploffing te brengen niet uitgevoerd. Daarom vreest verzoeker voor vervolging door de groepering die daarvoor de opdracht gaf. De Iraakse autoriteiten kunnen geen bescherming bieden tegen de represailles. Verweerder heeft ten onrechte geen rekening gehouden met verzoekers hoofdpijnklachten. Ondanks de melding aan het Meldpunt Asielzoekers met Psychische Problemen (MAPP) is de procedure doorgezet. Verzoeker beroept zich op artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK) en artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.
2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid geweest.
3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.
4. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.
5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:
 - a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
 - c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
 - d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.
6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de

beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

7. Ingevolge artikel 14 van de Vw 2000, gelezen in samenhang met de artikelen 3.6, aanhef en onder b, en 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als amv.

8. Ingevolge artikel 3.56 van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling:

- a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Wet;
- b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en
- c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

Ten aanzien van de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000

9. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 in samenhang gelezen met artikel 3.114 van het Vb 2000 is het aan de vreemdeling uit eigen beweging alle voor de beoordeling van zijn aanvraag mogelijk relevante gegevens, waaronder in elk geval originele documenten met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, te verstrekken, op basis waarvan beoordeeld kan worden of een rechtsgrond voor verlening bestaat. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker bij zijn asielaanvraag geen documenten heeft overgelegd die zijn gestelde identiteit onderbouwen. Vooropgesteld wordt dat het verzoekers eigen verantwoordelijkheid is om reis- en identiteitsdocumenten over te leggen ter onderbouwing van zijn relaas. Verzoeker heeft verklaard dat hij zijn identiteitskaart en zijn nationaliteitsverklaring thuis heeft achtergelaten. Voorts heeft verzoeker verklaard dat hij zijn paspoort, waarmee hij naar Turkije is gereisd vanuit Turkije naar huis heeft teruggestuurd. Ter zitting heeft verzoeker dit nader toegelicht in die zin dat hij heeft verklaard zijn paspoort aan de reisagent te hebben gegeven om het aan verzoekers ouders terug te sturen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter doet verzoekers minderjarigheid niet af aan verzoekers verantwoordelijkheid documenten over te leggen. Verweerder heeft van verzoeker als 17-jarige in redelijkheid mogen verwachten dat hij beseftte dat zijn identiteitsdocumenten en met name zijn paspoort van belang zouden zijn bij de asielaanvraag. Hierbij acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoeker in staat is gebleken zelf zijn reis te regelen en naar Nederland te reizen, hetgeen niet getuigt van een dergelijke mate van onvolwassenheid dat voornoemd besef van verzoeker niet kan worden vereist. Verzoeker heeft evenmin documenten overgelegd die zijn reis onderbouwen en heeft daarvoor geen afdoende verklaring kunnen geven. Verzoeker heeft immers verklaard dat hij het ticket van zijn reis van Sulaymanyia naar Turkije wel in zijn bezit heeft gehad.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten aan verzoeker is toe te rekenen. De omstandigheid dat niet in internationale verdragen als zodanig zou worden vereist, dat bij de asielaanvraag reis- en identiteitsdocumenten dienen te worden overgelegd, betekent niet dat verweerder die eis, die volgt uit voornoemde nationaal rechtelijke bepalingen, niet mag stellen.

10. Voor zover verzoeker met een beroep op artikel 3 van het IVRK heeft bedoeld te stellen dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan hem als minderjarige niet mag worden tegengeworpen, overweegt de rechtbank dat nog los van de vraag of artikel 3 van het IVRK al of niet direct toepasbaar, in het geheel niet is onderbouwd op welke wijze voornoemde bepaling zich zou verzetten tegen het meewegen van de omstandigheid dat een 17-jarige de voor zijn asiel

noodzakelijke documenten niet heeft overgelegd.

11. Nu verzoeker ter onderbouwing van zijn relaas toerekenbaar geen reis- en identiteitsdocumenten heeft overgelegd mogen volgens paragraaf C14/3.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Er moet, aldus het beleid, in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan van het relaas. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat deze positieve overtuigingskracht ontbreekt omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Kirkuk. De voorzieningenrechter overweegt daartoe dat verzoeker geen antwoord heeft kunnen geven op algemene vragen met betrekking tot Kirkuk. Zo heeft verzoeker die praktiserend moslim is, geen namen van moskeeën in Kirkuk kunnen noemen. Evenmin heeft verzoeker namen van bruggen en parken kunnen noemen en kon hij geen antwoord geven op de vraag welke bezienswaardigheden zich in Kirkuk bevinden. Ook overigens heeft verzoeker - behalve de naam van de rivier die door Kirkuk stroomt - niets verifieerbaars kunnen verklaren met betrekking tot Kirkuk. Verweerder heeft reeds op deze grond in redelijkheid het relaas van verzoeker ongeloofwaardig kunnen achten, te meer nu verzoeker er blijk van heeft gegeven wel over algemene kennis over Irak als geheel te beschikken.

12. De beroepsgrond dat verzoeker niet kon worden gehoord omdat hij hoofdpijnklachten had ten gevolge van het verlies van zijn bril kan niet slagen. De voorzieningenrechter overweegt in dat verband dat, nadat verzoeker had aangegeven hoofdpijnklachten te hebben, een consult ten behoeve van verzoeker is aangevraagd bij de GGD en hij door een verpleegkundige is gezien. Hierbij is niet gebleken dat het niet mogelijk was voor verzoeker om te worden gehoord. Bovendien heeft verzoeker tijdens het nader gehoor, nadat hij was gezien door deze verpleegkundige, zelf aangegeven door te willen gaan met het gehoor. Tenslotte heeft verzoeker na afloop van het nader gehoor op de vraag of hij tevreden was over de manier waarop het gesprek is verlopen met "ja" geantwoord. Voorts is van belang dat verzoeker tijdens het eerste gehoor op de vraag of hij in staat was het gesprek voort te zetten, bevestigend heeft geantwoord. Het voorgaande duidt er dan ook niet op dat verzoeker moest worden geacht niet in staat te zijn om te worden gehoord. De stelling dat verzoeker dit enkel zou hebben verklaard uit een behoefte om te plezieren acht de rechtbank niet aannemelijk. Met name uit het begin van het nader gehoor blijkt dat verzoeker beschikt over voldoende assertiviteit om zijn klachten kenbaar te maken. Met betrekking tot de brief van het MAPP van 18 augustus 2008 overweegt de voorzieningenrechter dat deze is opgesteld op basis van observaties door verzoekers gemachtigde, waarbij het asielrelaas als vaststaand is voorgehouden. Het MAPP heeft vervolgens geconcludeerd dat mogelijk sprake is van psychische klachten en dat nader onderzoek van de psychische gesteldheid van verzoeker noodzakelijk is. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter bevat deze brief dan ook onvoldoende concrete en objectieve aanknopingspunten om de conclusies van de GGD-verpleegkundige en het door verzoeker zelf geschetste beeld tijdens de gehoren te weerleggen.

13. Nu het relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert en verweerder derhalve in redelijkheid het asielrelaas ongeloofwaardig heeft kunnen achten heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het door verweerder gevoerde categoriale beschermingsbeleid voor personen die afkomstig zijn uit Centraal Irak, waartoe Kirkuk wordt gerekend. Verzoeker heeft immers niet aannemelijk gemaakt uit Kirkuk afkomstig te zijn.

14. Verzoeker heeft in beroep een identiteitskaart en een nationaliteitsverklaring overgelegd waarin wordt gemeld dat verzoeker afkomstig is uit Kirkuk. Daargelaten het antwoord op de vraag of verzoeker deze documenten eerder had kunnen en daarom had moeten overleggen overweegt de rechtbank als volgt. Verweerder heeft verwezen naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Irak van 27 juni 2008 waarin het volgende wordt vermeld:

"Gebleken is dat Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. Het betreft hier veelal na 9 april 2003 uit Iraakse overheidsinstellingen gestolen echte documenten, die aan alle vereisten, met uitzondering van de wijze van afgifte, voldoen. Handelaren zijn veelal ook in het bezit van de officiële stempels en zegels. Verder komt het voor dat door corruptie binnen Iraakse overheidsinstellingen documenten onrechtmatig afgegeven worden."

Gelet op hetgeen is vermeld in het algemeen ambtsbericht met betrekking tot mogelijk illegale afgifte van identiteitsdocumenten heeft verweerder mogen afzien van nader onderzoek naar de echtheid van het door verzoeker overgelegde identiteitsdocument en de nationaliteitsverklaring. Immers, zelfs als het onderzoek door de Koninklijke Marechaussee zou uitwijzen dat de documenten echt zijn, is het niet uit te sluiten dat de documenten op illegale wijze zijn verkregen. De bewijswaarde zou dan ook - zelfs als het geen valse documenten zijn - zodanig zijn gecompromitteerd dat het de twijfel over verzoekers afkomst uit Kirkuk, die reeds was ingegeven door zijn gebrekkige kennis over de stad, niet wordt weggenomen.

Ten aanzien van de verblijfsvergunning regulier op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

15. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielaanvraag is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, onder de beperking verband houdend met verblijf als amv. Immers, nu zijn relaas ongeloofwaardig is bevonden heeft verweerder niet kunnen onderzoeken of verzoeker in eigen land adequaat kan worden opgevangen.

16. De voorzieningenrechter is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder de aanvraag binnen het AC heeft kunnen afwijzen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

17. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

18. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

DE LOOS & SCHRIJVER
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
10 SEP 2008	
ZAAKNR.	200806890
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD DO:	PAR:

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN B.V.
K.v.K. Haaglanden nr. 27167281

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos*
Mw Mr M.S.M. Dietz de Loos-Schrijver**

Mr G. van der Steen

- * Specialisatie Insolventierecht
- ** Specialisatie Strafrecht. Lid NVSA

Langstraat 58b - Brinkhof Passage
2242 KN Wassenaar

Telefoon : +31 (0)70 - 511 92 63
Telefax : +31 (0)70 - 511 45 52
E-mail : info@deloos-schrijver.nl

Alle correspondentie:
Postbus 453
2240 AL Wassenaar

Raad van State
Vreemdelingenzaken

Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Wassenaar, 9 september 2008

Uw ref:
Onze ref: 10264/P/SK
Betreft:

Geachte heer, mevrouw,

Bijgaand het hoger beroepschrift in bovenstaande zaak met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Een kopie van dit hoger beroepschrift zond ik heden per gelijke post aan IND PV Den Haag.

Hoogachtend,

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos

Toevoeging is aangevraagd

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Onze ref:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 SEP 2008	
ZAAKNR.	200806890
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD DD:	PAR:

Het eventueel in deze zaak verschuldigde griffierecht dient ten laste gebracht te worden van onze rekening-courant met nummer 705-151R

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren te hierna te noemen "appellant", te dezer zake woonplaats kiezende te Wassenaar aan de Langstraat 58b ten kantore van Mr P.J.Ph. Dietz de Loos, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd om hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen.

Allereerst wordt nadrukkelijk verwezen naar de bij dit hoger beroep ingesloten formulieren "Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken" (Prod.1).

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, Vreemdelingenkamer, zittinghoudende te Amsterdam d.d. 5 september 2008 (Prod.2), waarbij het beroep (AWB 08/29672) ongegrond is verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening (AWB 08/29673) is afgewezen.

Appellant is het niet eens met voornoemde uitspraak en komt daarvan deswege in hoger beroep bij uw Afdeling Bestuursrechtspraak en wel op grond van het volgende.

Appellant is van mening dat het onderzoek dat geleid heeft tot de bestreden uitspraak 5 september 2008 onzorgvuldig is geweest (strijd met artikel 3:2 Awb).

Daarbij is tevens sprake van een onevenredige belangenafweging, althans heeft verweerder de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen niet zorgvuldig afgewogen terwijl de voor appellant nadelige gevolgen van de bestreden uitspraak onevenredig nadelig zijn in verhouding tot de met de bestreden uitspraak te dienen doelen.

In opgemelde aangelegenheid heeft verweerder in redelijkheid niet tot bestreden uitspraak kunnen komen, reden waarom dit niet in stand kan blijven.

GRIEF 1

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank in de bestreden uitspraak op grond van art. 8 : 86 AWB, na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, gebruik te maken van de bevoegdheid onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

IMMERS in deze zaak heeft de president redelijkerwijs niet kunnen oordelen dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, temeer nu in deze aangelegenheid een aantal structurele feitelijke en juridische vragen aan de orde zijn gesteld, waarop blijkens de bestreden uitspraak niet althans onvoldoende gemotiveerd is beslist.

GRIEF 2

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29672 het beroep ongegrond verklaard en in de zaak met nummer AWB 08/29673 het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

IMMERS verwezen wordt naar de gronden van het beroep zoals in deze geformuleerd.

GRIEF 3

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter onder sub 9, pagina 4, van de bestreden beschikking overwogen en beslist dat gelet op het voorgaande verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten aan verzoeker is toe te rekenen. De omstandigheid dat niet in Internationale Verdragen als zodanig zou worden vereist dat bij asielaanvragen reis- en identiteitsdocumenten dienen te worden overgelegd, betekent niet dat verweerder die eis, die volgt uit voornoemde nationaalrechtelijke bepalingen niet mag stellen.

IMMERS aan de orde is hier de vraag of bij nationale wetgeving zodanig afgeweken mag worden van internationale verdragen dat de werking van internationale verdragen en met name in casu het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden zodanig wordt ingekort althans de rechten daaruit illusoir worden gemaakt door het treffen van nationale wetgeving en met name in die zin als in onderhavige zaak, waarbij een minderjarige op de vlucht uit een gebied waarvoor een categoriaal beschermingsbeleid geldt, de beslissing neemt uit veiligheidsoverwegingen zijn identiteitgegevens terug te sturen naar zijn land van herkomst zodat deze niet door de reisagent konden worden afgenomen om deze later bij de eerste beste gelegenheid direct tijdens de aanvraagprocedure, binnen de 48 uur, wederom op te vragen om deze feitelijk naar Nederland te laten komen zodat deze in originele vorm overgelegd kunnen worden, zulks ter verificatie op echtheid.

De inperking door de nationale wetgeving betreft een onredelijk verzwarende inperking op de mogelijkheid van betrokkene een beroep te doen op de rechten welke hem toekomen uit hoofde van het EVRM en de bepalingen van IVRK.

GRIEF 4

In deze overweegt en beslist de rechtbank ten onrechte dat verweerder van betrokkene als 17-jarige in redelijkheid heeft mogen verwachten dat hij beseftte dat zijn identiteitsdocumenten, met name zijn paspoort, van belang zouden zijn bij de asielaanvraag: dit heeft betrokkene nu juist wel degelijk gedaan, hetgeen blijkt uit zijn beslissing deze documenten in veiligheid te brengen om deze prompt op eerste aanvraag wederom op te vragen en over te leggen. Daarbij is het schrijnend dat verweerder ter zitting heeft verklaard niets eens overgegaan te zijn tot controle van de echtheid van deze documenten omdat men twijfelde aan de oprechtheid van het relaas van betrokkene, welk twijfelen overigens weer was en werd gemotiveerd op basis van het feit dat betrokkene die documenten niet had overgelegd.

Daarmee houdt verweerder betrokkene gevangen in een vicieuze cirkel met eigenlijk als enig doel gewoon zijn aanvraag niet in behandeling te willen nemen en hem terug te zenden naar zijn land van herkomst.

Gezien het voorgaande kan niet van een zorgvuldige behandeling gesproken worden.

Het voorgaande is des te klemmender nu er sprake is van een minderjarige, terwijl voor minderjarigen verzwaaarde zorgvuldigheidseisen gelden. In zoverre is dan ook de redenering van de rechtbank in de bestreden uitspraak onder sub 9, waarbij de voorzieningenrechter van belang acht dat betrokkene in staat is gebleken zelf zijn reis te regelen en naar Nederland te reizen, hetgeen niet getuigt van een dergelijke mate van onvolwassenheid dat voornoemd besef van betrokkene kan worden vereist, waarbij bedoeld wordt op het besef zijn identiteitsdocumenten en met name zijn paspoort over te leggen, niet anders dan innerlijk tegenstrijdig worden geoordeeld: vast staat dat betrokkene door middel van een reisagent naar Nederland is gereisd en derhalve niet zelf zijn reis heeft geregeld en tevens staat vast dat de reisagent de overige documenten van betrokkene heeft ingenomen waarbij betrokkene nu juist de kans heeft gezien de overige documenten te redden door deze terug te zenden naar zijn ouders.

Betrokkene loopt vervolgens vast in de korte 48 procesuren-termijn waarna hem wordt verweten dat hij de originele documenten niet binnen de 48 uur heeft kunnen overleggen, maar waarbij feitelijk vast staat dat hij deze enkele dagen heeft kunnen overleggen.

Vervolgens concludeert verweerder ten onrechte dat betrokkene te laat is en dat dus zijn relaas ongeloofwaardig is.

Het voorgaande is zowel met de strekking als geest als ook met de letter van het Vluchtelingenverdrag in strijd.

Het voorgaande geldt des te meer ook met de verwijzing naar de vreemdelingencirculaire.

GRIEF 5

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder sub 14 dat gelet op hetgeen is vermeld in het algemeen ambtsbericht met betrekking tot mogelijk illegale afgifte van identiteitsdocumenten verweerder heeft mogen afzien van nader onderzoek naar de echtheid van het door verzoeker overgelegde identiteitsdocument en nationaliteitsverklaring met de overweging:

"Immers, zelfs als het onderzoek door de Koninklijke Marechaussee zou uitwijzen dat de documenten echt zijn, is het niet uit te sluiten dat de documenten op illegale wijze zijn verkregen. De bewijswaarde zou dan ook – zelfs als het geen valse documenten zijn – zodanig zijn gecompromitteerd dat het de twijfel over verzoekers afkomst uit , die reeds was ingegeven door zijn gebrekkige kennis over de stad, niet wordt weggenomen."

Ten onrechte, immers hier wordt een catch 22 redenering toegepast waarbij betrokkene zich redelijkerwijs niet kan verweren. Hier wordt het beroep op het rechtmatig toekomen van asielbescherming volledig op ongerechtvaardigde en onzorgvuldige wijze door de rechtbank tenietgedaan.

Eenzijds wordt de eis gesteld dat betrokkene bij de aanvraag originele documenten dient over te leggen zodat daarna zijn identiteit / afkomst en reisroute vastgesteld kan worden. Als betrokkene dit vervolgens doet wordt geconcludeerd dat zulks toch niets uitmaakt omdat op basis van een algemeen ambtsbericht gebleken is dat Irakese documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. Dus dat ook indien het echte documenten zouden zijn, er toch geen waarde aan gehecht wordt.

In deze was het waarschijnlijk veel beter indien verweerder gebondenheid aan de betreffende verdragen gewoon opzegt omdat beroep daarop volstrekt illusoir gemaakt wordt op deze wijze.

Met conclusie: tot persistit!

Wassenaar, 9 september 2008

Mr P. J. Ph. Dietz de Loos
